شمارهی ۷

کد نامه

ویژهی دانشجویان مبانی برنامهسازی نیمسال اول ۱۴۰۰–۱۳۹۹ دانشکدهی مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف

در این شماره از کدنامه، میخوانید:

کدهای مرتب و منظم

اشاره گرهای پرحاشیه!

مطالب تدريس شده

در کلاس درس

توسط استاد در

هفتهي گذشته

کدهای مرتب و منظم

همیشه تمیز، مرتب و منظم کد بنویسید

هر برنامه، درست مانند یک ساعت است که از قطعات کوچکتر بسیاری تشکیل شده است، همچون دستورات و عملیات، متغیرها، عبارات شرطی و حلقهها، توابع و....؛ برای اینکه این ساعت بتواند به درستی و دقت کار کند، نیاز است که این قطعات با ظرافت و دقت بالا کنار یک دیگر قرار بگیرند. یکی از مهمترین نکاتی که یک کد تمیز را از بقیه متمایز می کند، نحوه چیدمان و نظام دادن به این قسمتها است، به طوری که ارتباط معنادار و صحیحی بین این اجزا برقرار شود. با کدنامه همراه باشید.

ساختارها

13) دی

آشنایی با راهی جدید برای کنترل و مدیریت دادههای مرتبط در کنار یکدیگر

17 دی

ساختارها

آشنایی با راهی جدید برای کنترل و مدیریت دادههای مرتبط در کنار یکدیگر

ساختارها

آشنایی با راهی جدید برای کنترل و مدیریت دادههای مرتبط در کنار یکدیگر

15) دی

کدهای مرتب و منظم

متين داغياني

در این مقاله، خواهیم دید که چگونه می توانیم کدمان را مرتب کنیم تا ساختار منظم تری پیدا کند.

فاصلهها را رعایت کنیم!

خطوط نه چندان بلند

طولانی بودن بیش از اندازه خطوط باعث می شود تا خوانایی کد به شدت کاهش یابد. طول هر خط بهتر است حداکثر به اندازه ♦ ۸ تا ۱۲۰ کاراکتر باشد. این مقدار متن در اکثر نمایشگرها و برنامههای نگارشی در یک صفحه قابل نمایش است.

كاراكتر Tab

در اکثر برنامههای ویرایش متن، امکان تغییر طول کاراکتر Tab بر حسب تعداد فاصله (Space) وجود دارد. این مقدار معمولا ۴ یا ۸ فاصله در نظر گرفته می شود. توجه کنید که در تمام کدتان از یک فاصله مشخص استفاده شده باشد تا تراز آن در تمامی خطوط یکسان و مشخص باشد.

كاراكترهاي متشخص

هر برنامهای پر از دستورات و عملیات ریاضی و کاراکترهای غیر حرفی است که موارد زیر به افزایش خوانایی آنها کمک می کند:

همواره قبل از باز کردن پرانتز و بعد از بستن آن یک فاصله قرار دهید؛
 اما میان پرانتزها با عبارت داخلی آن نباید هیچ فاصلهای وجود داشته باشد.

if (a == 2) // valid

if(a == 2) // invalid

if (a==2) // invalid

• بهتر است همواره قبل و بعد از عملگرهای ریاضی یا دودویی از یک فاصله استفاده کنید. (البته به جز عملگرهایی مانند ++)

a = b + c; // valid

a=b+c; // invalid

• بعد از کاراکتر نقطه ویرگول در حلقهها، یک فاصله می گذاریم، اما قبل از آن هیچ فاصلهای نباید وجود داشته باشد.

for (int i = 0; i < 10; i++) // valid for (int i = 0; i < 10; i++) // invalid

چیدمان اجزای اصلی کد تمیز

جداسازی اجزا

استفاده از خطوط خالی برای جداسازی اجزای مختلف برنامه، راهکار هوشمندانهای برای نشان دادن ارتباط آنها با یک دیگر است. در تعریف توابع سعی کنید به کمک خطوط خالی ارتباط توابع را مشخص کنید. اگر گروهی از توابع هستند که در عملیات مشتر کی مورد استفاده قرار می گیرند (مثلا تمام توابعی که مربوط به پیادهسازی بخش شبکهی پروژه هستند)، بهتر است آنها را پشت سر هم تعریف کرده و بینشان ۲ خط خالی قرار دهید. حال برای مجزا کردن این توابع از گروهی دیگر کافیست بین آنها از تعداد خطوط خالی بیشتری استفاده کنید. همچنین توابعی که به یکدیگر وابسته بوده و یکدیگر را در مراحل پیادهسازی خود صدا می کنند را نیز بهتر است مشابه توضیحات بالا از دیگر قسمتها تفکیک کنید.

هرچه نزدیک تر، بهتر

سعی کنید متغیرهای محلی را درست قبل از اولین استفاده آنها تعریف کنید. با تعریف یکباره تمامی این نوع متغیرها در ابتدای یک بلاک، ممکن است در ادامه نوع آنها یا علت تعریفشان را فراموش کنید و نیاز باشد تا مکررا به ابتدای بلاک بازگردید. همچنین اگر یک تابع، تابعی دیگر را صدا میزند، تابع صداکننده باید درست پایین تابع صداشونده قرار گیرد. رعایت این نکته کمک می کند تا کد یک رفتار و جریان طبیعی را دنبال کند.

اشاره گرهای پرحاشیه (قسمت دوم)

على حاتمي

در شماره ی پیشین کدنامه، با اشاره گرها و کاربردهای دسترسی به آدرس متغیرها در حافظه، آشنا شدیم.

در این مقاله، به چند کاربرد و نکتهی دیگر در خصوص اشاره گرها میپردازیم.

چاپ درست آدرس اشاره گرها

همان طور که در کدنامه ی شماره ی قبل دیدید، با چاپ به کمک b% و به دلیل سیستم مکمل دو، ممکن است عدد نامربوطی هنگام چاپ آدرسها به دست آید؛ در نتیجه بهتر است از b% به جای b% استفاده کنید.

أدرس توابع

در کامپیوتر می توان اشاره گرهایی تعریف کرد که به جای اشاره به یک متغیر، به یک تابع اشاره کنند؛ به مثال زیر دقت کنید:

```
void myfunc (int a) {
    printf("Parameter 'a' is %d\n", a);
}
int main () {
    // fun_ptr is a pointer to function
    void (*func_ptr) (int) = &myfunc;
    // Calling foo () using fun_ptr
    (*func_ptr) (10);
    return 0;
}
```

خروجی کد فوق، Parameter 'a' is 10 خواهد بود. همانطور که در مثال بالا میبینید، func_ptr یک اشاره گر به تابع myfunc است. شاید از خود بپرسید که چنین فرآیندی چه کمکی به ما خواهد کرد؟

از کاربردهای مهم این نوع اشاره گرها، پاس دادن یک تابع به تابع دیگر است که نمونهای از آن را هنگام بررسی تابع مرتبسازی سریع در زبان $\mathbf{C}$ در کلاس درس خواهید دید.

تحلیل عبارات پیچیدهی ترکیبی

گاهی هنگام خواندن برنامهها، به تعاریف پیچیدهی مرکب از نمادهای گوناگون بر میخورید؛ میتوانید از روش زیر برای یافتن معنی عبارات پیچیده استفاده کنید:

 ۱. با شروع با اسم متغیر، در جهت مارپیچ و ساعتگرد حرکت کنید. هنگام مواجهه با عناصر زیر، عبارات مربوطه را جایگزین آنها کنید:

- [X] یا [ ] جای گزین شود با «آرایه به اندازه X از ... آرایه با اندازه نامشخص از...»
  - * جای گزین شود با «اشاره گر(هایی) به ...»

 این کار را در جهت مارپیچ و ساعت گرد، تا زمانی که تمام اجزا پوشش داده شوند، انجام دهید.

مثال: عبارت زير به چه معناست؟

char * var [10];

پاسخ:

اول از كلمه var شروع مى كنيم: «var ... است.»

سپس ساعتگرد به راست میرویم تا به [10] برسیم: «var یک آرایه به اندازه ی ۱۰ از ... است.»

سپس می چرخیم تا به * برسیم: «var یک آرایه به اندازه ی ۱۰ از اشاره گرهایی به ... است.»

سپس می چرخیم و یک دور کامل دور می زنیم تا به char برسیم: «var یک آرایه به اندازه ی ۱۰ از اشاره گرهایی به نوع داده ی var است.» در نتیجه، var یک آرایه است که ۱۰ عضو دارد و هر عضو آن، خود شامل آدرس یک خانه ی حافظه است که در آن خانه، یک کاراکتر ذخیره شده است. می توانید با روش فوق، به همراه برخی مثال های پیچیده تر، در این لینک آشنا شوید.

ارتباط با كدنامه

خوش حال می شویم اگر پیشنهادات و انتقاداتی نسبت به کدنامه دارید یا سوال خاصی دارید که تمایل دارید در کدنامه پاسخ داده شود، به دستیاران آموزشی درس اطلاع دهید.